

РЕШЕНИЕ

№ 1752

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 13.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **14052** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-622/21.11.2019 г. на КЕВР, в частта по т. II, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, дава следните задължителни указания на [фирма]: 1. В седемдневен срок от получаване на решението да удовлетвори искането на Б. Р. за промяна ползваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект И. 4231586, находящ се на адрес: [населено място], [улица]; 2. В седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведоми КЕВР за предприетите действия.
В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че в хода на административното производство не било доказано, че имотът се ползва за жилищни /битови/ нужди, както и че не било доказано използването на електрическа енергия в обект с такова предназначение. Моли се оспореното решение да бъде отменено.
В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. По делото е депозирана молба от процесуалния му представител юрк. Н., в която се моли жалбата да бъде уважена, като бъдат присъдени направените в производството разноски. Направено е възражение за прекомерност на претендираните от насрещните страни разноски.

Ответникът – КЕВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Б. А. Р. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния ѝ представител адв. П. по делото е депозирана молба, в която моли да бъде потвърдено оспореното решение, като бъдат присъдени направените в производството разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Г-жа Б. А. Р. е небитов клиент на [фирма] и [фирма] за обект „Ателие № 5“, И. 4231586 и клиентски № [ЕГН], находящ се на адрес: [населено място], [улица].

Видно от Нотариален акт за учредяване на права на строеж върху недвижим имот срещу задължение за строителство № 40. том I. рег. № 313. дело № 38 от 17.01.2014 г., издаден от нотариус С. З., обектът представлява „Ателие № 5“, находящ се на горепосочения адрес, със застроена площ 29.01 кв. м. състоящо се от дневна-кухненски бокс, баня-тоалетна и една тераса.

На 22.07.2014 г. между [фирма] и „Е. Юг“ е сключен Договор за присъединяване обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа на [фирма] № [ЕГН] за обект „Три, четири и пететажна жилищна сграда в две секции: Секция А с 13 апартамента, пет ателиета и Секция Б с 10 апартамента и седем ателиета“, находящ се на адрес: [населено място], [улица].

На 12.11.2015 г. в електроснабдителното дружество от страна на [фирма] е подадено Заявление-декларация за започване на продажба на електрическа енергия с вх. № 16278954 за обектите на горепосочения адрес. Към заявлението е попълнено Приложение 1 „Списък на подобектите“, от което е видно че подобект „Ателие № 5“, находящ се на ет. 2 от жилищната сграда, е с предоставена мощност 4.43 кв/ч и с предназначение на подобекта: „стопански“

На 27.11.2015 г. в електроснабдителното дружество, от страна на [фирма]. е подадено Заявление с вх. № 16393460/27.11.2015 г., с което е отправено искане за извършване на услуга „смяна на име на собственик“ за обект ИТН 4231586. Към подаденото заявление е приложен Нотариален акт за учредяване на права на строеж върху недвижим имот срещу задължение за строителство № 40, том I, рег. № 313, дело № 38 от 17.01.2014 г.

Във връзка с подаденото заявление клиентските данни за обект „Ателие № 5“, ИТН 4231586 са актуализирани, като за клиент на [фирма] е отразена г-жа Р..

На 31.07.2017 г. в [фирма] от г-жа Р. е подадено Заявление с вх. № 6948059 с искане за извършване на услуга „прекъсване на електрозахранване от електромера“ за горепосочения обект.

С молба вх. № 31851 от 12.08.2019 г., подадена до [фирма],. е отправено искане продаваната електрическа енергия за обекта да е по цени за битов потребител. На същата дата до [фирма] са подадени Заявление за извършване на услуга „проверка на място за наличие на електромер и захранване“ за горепосочения обект и Декларация за достъп до електроразпределителната мрежа на [фирма].

По административното производство, от страна на „Е. България Електроснабдяване“ ЕАД е предоставено Заявление-Декларация за започване на продажба на електрическа енергия за обект ИТН 4231586, подадено от г-жа Р. чрез пълномощник г-н П., без отразен входящ номер и дата. В писмо с изх. № 3745-1/13.09.2019 г. [фирма]

посочва, че заявление за започване на продажба на електрическа енергия е подадено от жалбоподателката чрез пълномощника ѝ на 12.08.2019 г. С подаденото заявление е отправено искане за възстановяване на достъпа до електроразпределителната мрежа за обекта и е декларирано, че консумираната електрическа енергия в обекта ще се използва за битови нужди.

С писмо, изпратено на 27.08.2019 г. по електронен път, [фирма] е уведомило г-н П., че при извършена проверка на обекта е установено, че захранването може да бъде възстановено с монтаж на СТИ, като услугата се заплаща съгласно ценоразпис за предоставяне на услуги на дружеството и е на стойност 65.00 лв. Също така жалбоподателят е уведомен, че е необходимо да бъдат заплатени задълженията по фактури, издадени от [фирма], които са на стойност 37.03 лв. и изчислена цена достъп до мрежата за периода 17.04.2018 г. -12.08.2019 г. на стойност 60.59 лв.

Във връзка с подадената на 12.08.2019 г. молба, с писмо изх. № 31851-1-8/05.09.2019 г. изпратено до г-н П.. [фирма] е уведомило жалбоподателя, че ползваната електрическа енергия за обекта на г-жа Р. се таксува за небитови нужди и по тази причина не може да бъде извършена заявената промяна на клиентските данни. За да бъде променено таксуването на консумацията от обекта на битови цени, е необходимо да се промени предназначението на обекта в съответната община и да се предостави Удостоверение за факти и обстоятелства по устройство на територията, от което да е видно, че обектът е предназначен за битови нужди.

На 09.09.2019 г., на основание чл. 22 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 142 от Наредба № 3. от страна на жалбоподателя. е подадена жалба с вх. № 3745/09.09.2019 г. на [фирма] и с вх. № 8194/09.09.2019 г. на [фирма]. в която се настоява [фирма] да таксува обекта по битови цени, да възстанови партидата и да отпадат задълженията: за заплащане на такса за възстановяване; фактурираната за периода 17.04.2018 г.-12.08.2019 г. цена за достъп до електроразпределителната мрежа за обекта.

На 21.11.2019 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-13-49-24/17.09.2019 г., подадена от Б. А. Р. и е взето атакуваното решение № Ж-622/21.11.2019 г. – предмет на настоящото производство. Със същото в оспорената част по т. II са дадени задължителни указания на [фирма]: 1. В седемдневен срок от получаване на решението, да удовлетвори искането на Б. А. Р.; 2. В седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведоми КЕВР за предприетите действия.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и

правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Действащите Общи условия на Е. са одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г.

Съгласно т. 2а на § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ), обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., доп. ДВ, бр. 23 от 8 Март 2013 г. в сила от 17.07.2012 г., битовият клиент се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно т. 33 а на параграф 1 от ДР на ЗЕ, небитовият клиент е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 - „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Анализът на двете разпоредби ясно показва, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от Общите условия включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 от Общите условия, предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). В тази връзка следва да се отбележи, че според чл.

10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Не следват различни изводи от разпоредбите на ЗУТ. Съгласно т. 41 от § 5 от ДР на ЗУТ, промяна на предназначението на обект е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане. Да се задължи собственик на различни обекти в жилищна сграда да извършва такава промяна в случай че чл. 6, ал. 4 от Общите условия го задължава при промяна на предназначението на използваната от него енергия от стопанска на битова само писмено да уведоми за това Е., противоречи на целта на закона.

Неоснователни са възраженията в жалбата, че потреблението на ел. енергия в имота сочело, че същият се използва за небитови нужди. На първо място не е ясно на каква база се извършва сравнението, за да могат да се преценят тези твърдения. На следващо място, с оглед гореописаната нормативна уредба и действащи Общи условия на жалбоподателя, които предполагат уведомителен режим от страна на клиента по отношение на начина на ползване на ел. енергията, то при наличие на такова заявление от заинтересованата страна, подкрепено и с нотариалния акт, дружеството е било длъжно да удовлетвори искането. Твърденията на жалбоподателя, че обектът не се ползва за битови нужди, както и че Б. Р. не е битов потребител е неоснователно.

Към момента на подаване на заявлението в електроснабдителното дружество заинтересованата страна Б. Р. е била собственик на обект „Ателие № 5“, находящ се на адрес: [населено място], [улица] е имала качеството клиент за цитирания обект, към който момент жалбоподателят е следвало да удовлетвори искането на Р. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект ИТН № 4231586 и клиентски № [ЕГН].

В чл. 6, ал. 4 от ОУ не е предвидена процедура, по която доставчикът може да установи, че ел. енергията се ползва за небитови нужди.

С подадената молба вх. № 31851 от 12.08.2019 г. от заинтересованата страна, следва да се приеме, че съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия заинтересованата страна Р. е уведомила електроснабдителното дружество за промяна в начина на ползване на обекта.

С оглед на гореизложеното жалбата се явява неоснователна, а решението на КЕВР – законосъобразно.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл.144 от АПК в размер на 100 лева. Следва да бъде уважено и искането за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на заинтересованата страна, съобразно представения договор за правна

защита и съдействие в размер на 500 лв., заплатено в брой.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-622/21.11.2019 г. на КЕВР, в частта по т. II, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, дава следните задължителни указания на [фирма]: 1. В седемдневен срок от получаване на решението да удовлетвори искането на Б. Р. за промяна ползваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект И. 4231586, находящ се на адрес: [населено място], [улица]; 2. В седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведоми КЕВР за предприетите действия.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Б. А. Р. сумата от 500 лв. /петстотин/, представляваща разноски в производството.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: